



ע"פ 2701/18 - מירה כרסנטי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2701/18

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המעוררת: מירה כרסנטי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בחיפה (השופט ז' פלאח) מיום 27.03.2018 שלא לפסול את עצמו מלדון בת"פ 14028-08-17

בשם המעוררת: עו"ד מיטל יצחקי-טולדנו

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בחיפה (השופט ז' פלאח) מיום 27.3.2018 שלא לפסול את עצמו מלדון בת"פ 14028-08-17.

1. נגד המעוררת - שבמועד הרלוונטי שימשה כמזכירה בתביעות התעבורה המשטריות בחיפה - ונגד אחיה (להלן: הנאשם הנוסף) הוגש כתב אישום אשר ייחס להם שורה של עבירות ובהן זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה, פגיעה בפרטיות, ועבירות נוספות בהן הואשמה

עמוד 1



המערערת בלבד. הדיון הראשון לשמיעת פרשת התביעה נערך ביום 27.2.2018, וזאת לאחר שבקשת המערערת לדחיית מועד הדיון נדחתה. במהלך הדיון ביום 27.2.2018 דחה בית המשפט את בקשת המערערת להעיד עדי אליבי מטעמה בקבעו כי עדים אלו יעידו במסגרת פרשת ההגנה. ביום 21.3.2018, כשבוע לפני הדיון השני שיועד לשמיעת פרשת התביעה, הגישה המערערת לבית המשפט כתב טענות שהוכתר כ"בקשה לדחיית מועד הדיון וכן ראשית טיעון בעניין הגנה מן הצדק". בבקשתה טענה המערערת כי לא קיבלה רשימה של העדים שעדותם עתידה להישמע בדיון זה ועל כן היא מבקשת – בין היתר – לדחות את מועד הדיון ליום 17.4.2018. בהחלטתו מאותו היום דחה בית המשפט את הבקשה ככל שהיא נוגעת לדחיית הדיון.

2. במסגרת הדיון שהתקיים במועדו (יום 27.3.2018) ביקשו המערערת והנאשם הנוסף שהמותב יפסול עצמו מלדון בעניינם. עוד באותו היום נדחתה הבקשה. בית המשפט קבע כי טענות המערערת מתייחסות להחלטות שניתנו על ידי המותב שאינן לרוחה, ובפרט להחלטה שלא להעיד בשלב זה עדי אליבי מטעמה. הוטעם כי המערערת, "שהעידה על עצמה שהיא 20 שנה עורכת דין לא ידעה שעדי ההגנה מעידים אחרי פרשת התביעה", וכי חוסר היכרותה של המערערת עם עניין זה הביא אותה "לטעון טענה מופרכת של פסילת ביהמ"ש". בית המשפט קבע כי אין בעובדה שחתם על צווי חיפוש בעניינה של המערערת לפני כשלוש שנים משום עילה לפסילתו מלדון בתיק, וכי מאז חתם על "על עשרות ואולי מאות צווים" וכלל אינו זוכר שחתם על הצווים שהוזכרו בבקשה. עוד הוטעם כי הטענה הנוגעת לחתימת בית המשפט על צווי החיפוש הועלתה בשיהוי שכן הצווים מצויים ברשות המערערת זה מספר חודשים כחלק מחומר הראיות. נקבע כי אין מקום להכריע בשלב זה בטענת ההגנה מן הצדק, אשר טעונה הוכחה והעדת עדים, וכי ניתן יהיה להעלותה בתום פרשת התביעה. לבסוף הודגש כי בית המשפט אינו מכיר את המערערת או את הנאשם הנוסף, כי אין לו כל עמדה בתיק, ואין עילה לפסילתו.

בהמשך לדברים דחה בית המשפט את בקשת המערערת והנאשם הנוסף להפסיק את הליך שמיעת ההוכחות שנקבע לאותו היום ואת המשך קיום המשפט עד להכרעה בערעור על החלטתו שלא לפסול עצמו מלדון בהליך.

3. מכאן הערעור שלפניי (שהוגש על ידי המערערת בלבד). בתמצית, המערערת גורסת כי לבית המשפט יש דעה נחרצת "הנוטה לקבל באופן גורף את טענות ב"כ המאשימה", וכי הדברים משתקפים באמירות שונות של המותב, שאינן מופיעות בפרוטוקול הדיון – המעידות על "כעס/תעוב וזלזול בח"מ [באת כוח המערערת] ובמקצועיותה". המערערת מדגישה כי ידעה כבר מתחילתו של ההליך על כך שבית המשפט חתם על צווים בעניינה במהלך החקירה, וכי אין בעניין זה כשלעצמו כדי להביא לפסילת המותב. כמו כן, היא מוסיפה כי ביקשה להעלות את טענותיה בעניין עדי אליבי והגנה מן הצדק כבר בשלב הנוכחי באופן מקדמי בלבד ועל כן לא היה מקום לדחות.

4. לאחר שעיינתי בערעור ובנספחיו באתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. המערערת מלינה על אופן ניהול ההליך, וטענותיה מופנות כלפי התבטאויות של בית המשפט ביחס לבאת כוחה וכלפי החלטות דיוניות שניתנו על ידו. כידוע, אין באלה כשלעצמם כדי להקים עילה לפסילת המותב (ע"פ 1616/18 בלום נ' רשות המיסים, פסקה 5 (4.3.2018); ע"פ 6013/17 ורקשטל נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (3.8.2017)). איני סבורה כי הביקורת שנמתחה על התנהלותה הדיונית של באת כוח המערערת (חלק מהטענות שהועלו בהקשר זה על ידי המערערת ביחס אליה נעדרות תימוכין בפרוטוקול הדיון – השוו ע"א 1477/18 פלוני נ' פלוני, פסקה 4 (7.3.2018)), מעידה על חשש כלשהו למשוא פנים כלפי המערערת עצמה או על "זלזול בטענות ההגנה" (ע"פ 1379/18 עמבר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (18.2.2018)). עיון בפרוטוקול הדיון מעלה כי בית המשפט לא חרג מניהול סביר של הדיון, וכפי שהדגיש בהחלטתו אין לו כל עמדה בתיק. בכל הנוגע לטענות בעניין החלטות דיוניות של המותב – כידוע, בקשת פסלות וערעור עליה אינם



אכסניה מתאימה להעלאת טענות מסוג זה, והדרך להשיג עליהן היא באמצעות מסלולי הערעור הקבועים בדין (ע"א 1437/18 ש. כהן הנדסה בע"מ נ' החברה העירונית לפיתוח אשדוד בע"מ, פסקה 4 (27.2.2018)). איני רואה מקום להידרש לטענה בעניין צווי החיפוש בשים לב לשיהוי שנפל בהעלאתה ולנוכח העובדה שהמערערת עצמה אינה רואה בטענה זו משום עילה לפסילת המותב.

הערעור נדחה.

ניתן היום, א' באייר התשע"ח (16.4.2018).

ה נ ש י א ה
